KARİKATÜR

HİTLERİN KAÇMASI İÇİN DENİZALTI
AR HAZIRLANDI — Gazetelerden —

Ben dört İngiliz muhribi batıran Amiral
lman...

— Ben de Almanyayı batıran Adolf
itler!..

— Doktorcuğum ağır işitmeğe başladım, öksürdüğüm zaman öksürüğün sesini duyamıyorum!.
— Kolay, sizi kuvvetli öksürtecek bir ilâç vereyim!.

ANKARA MEKTUBU

BAYRAM SALINCAĞI DEĞİL BU:

Şu şeker ve kurban bayramları var ya, işte, çocukluğumuzda bir saadet vesilesi olan bunlar, insan büyüyünce işkence sebebi oluyor vesselâm. İhtiyarlara gitmesen darılır, eşe dosta gitmesen gücenir, konuya komşuya uğramasan kırılır; ya siz ne olursunuz? Onu soran yok...

Hele bu sene bayramdan evvel üç gün şekerci dükkânlarına, posta ve telgraf gişelerine girmek için sabahtan nöbet beklemek lâzım geldi; bu da ayrı üzüntü ama Allah yine ağzımızın tadını bozmasın.

Bayram günlerinin bir büyük derdi de vasaiti nakliye bulmaktır; şimdi ise otobüs ve tramvaydan gayrısı hemen hemen yok... Bayramın ikinci günü Kadıköy - Bostancı tramvayında istediğim yere gidip gelmek için âdeta yamyassı olmağa razı oldum.

Ben ömrümde bu kadar kalabalık tramvay görmemiştim. Bir tuzlama fıçısındaki balıklar bizden rahattı. Her kafadan bir ses çıkıyordu. Herkes biletçiye ve vatmana ayrı kumanda veriyordu. Nihayet bir aralık vatmanın sabrı taştı ve bağırdı:

— Susalım bayları! Bu tramvaydır, bayram salıncağı değil!

★

ONLARDAN YUMURTA ALSAN SARI YOKTUR

Nihayet elden ele, depodan depoya, mahzenden mahzene girip her tanesine elli fatura kesildikten sonra meşhur limonlar piyasaya çıktı. Ama ne halde? Buz depolarında dura dura kaskatı olmuş ve suyu seli kalmamış bir şekilde...

Geçen gün bir yemeğe sıkmak istedim; mübarek taş!.. Sofrada bir dostum dedi ki:

— Bunların piyasaya çıkması için hükûmet kuvveti lâzım geldi; içinden suyunu çıkarmak için de elbet senin kuvvetin kâfi değil.

Diğer bir dostum ona şu cevabı verdi:

— Yok canım, bunun muhtekirleri içlerindan suyunu da çalmış olsalar gerek...

★

ÇAPKIN HOVARDA OLACAĞA BENZİYOR:

Şu harp yıllarında en çok bıktığım şey bizim oğlanın oyuncaklarıdır. Radyoları dinleyip gazete ve mecmuaları okuyalı bizim oğlan da bir müthiş muharip oldu çıktı. Eğer şu birkaç sene içinde tahrip ettiği kılıç, tabanca, tüfek bir araya gelse bir ordu silâhlandırılırdı. Kırdığı kurşun askerlerin sayısı hiç değilse küçük bir devlet ordusu kadar olurdu.

Geçenlerde İngiliz radyosu; İngiliz milleti harbi nasıl soğukkanlılıkla karşıladıysa sulhu da aynı soğukkanlılıkla karşılıyacak, demiş. Bizim mahdum da sulhta bakalım ne masraflar çıkaracak ve ben onun sulhta olan düğün derneğine nasıl tahammül edeceğim?

★

GÖRÜNMİYEN ADAM BİZE DE GÖRÜNSE BARİ:

Bizim Ankaranın demiryolu istasyonu istihbarat şefi müfettiş Suat Kansu da nihayet evlenmiş. Orada olmadığım için gazetelerde okudum.

Seyahat için her türlü malûmat bir telefon darbesiyle kendisinden öğrenilen Suat Kansu'nun oradaki adı "Ankara"nın görünmiyen adamıdır. O bir demiryol memuru ve trenin bir adı da hasret kavuşturan olduğuna göre kendisinin hasretine kavuşması bu bakımdan mesleğine uygun düşmüştür. Fakat Suadı İstanbuldaki dostları özledi; artık buraya da bir yolu düşse de biz de kendisine bir kavuşsak...

★

UNUTULMAK KORKUSU:

Gazetelerde bazı ilâçlarla âletlerin ilânını görüyoruz; fakat bunların pek çoğu piyasada yok. Geçen gün işten anlar bir arkadaşa sordum:

— Ha! dedi. Bunlar yok. Fakat fabrikaları ismimiz unutulmasın diye reklâm verirler.

Düşündüm. Bu iş, her gün gazetelerde çıkan bazı yazıların imzalarına benziyor. Muharrirlik nankör iştir, aman unutulmıyalım, diye her gün bir sütunda imza atanların şu halde hakkı var. Her gün, hattâ her hafta bir güzel yazı yazarım diyen pek fazla öğünmüş olur; yazı denilen şey Amerika fabrikaları mamulâtı değil ki hem seri halinde çıksın, hem de aynı güzellikte olsun.

Yine de her gün yazı yazıp imza atanlar akıllı adamlar vesselâm; hiç değil imzalarını unutturmuyorlar...

Zaparta

★

SICAKLARIN TESİRİ

Otobüs durağında on beş dakikadanberi araba bekliyordu. Hava son derece sıcak, kendisi o nisbette şişmandı.

Kızgın kaldırım taşlarının üstünde beklerken terle beraber vücudundaki yağların da eriyip ceketinin koltuklarından, pantalonunun paçalarından aktığını hissediyordu. Gözleri kararmağa, dizleri titremeğe başlamıştı.

Yorgunluktan düşmek üzere olduğu bir sırada otobüsün durduğunu gördü, kapıyı açan biletçinin yardımile içeri girdi ve boş bulduğu bir yere çöktü.

— Yahu ne yapıyorsun... Şapkamın üstüne oturdun!

Hayretle gözlerini kaldırarak bu sözleri söyliyen insanın yüzüne baktı. O da kendisi gibi şişman bir adamdı.

— Ne şapkası be kardeş?

— Ne şapkası olacak... Benim şapkam... Oraya bırakmıştım... Üzerine oturdun.

Şişman adam, alnından su gibi akan terleri mendilile silerek tıkana tıkana cevap verdi:

— O halde affedersiniz... Görecek halde değilim... İneceğiniz vakit haber verin şapkanızın üstünden kalkayım...

No. 457 CİLT: 18 SENE: 9 FİYATI 10 KURUŞTUR 28 EYLÜL 1944

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

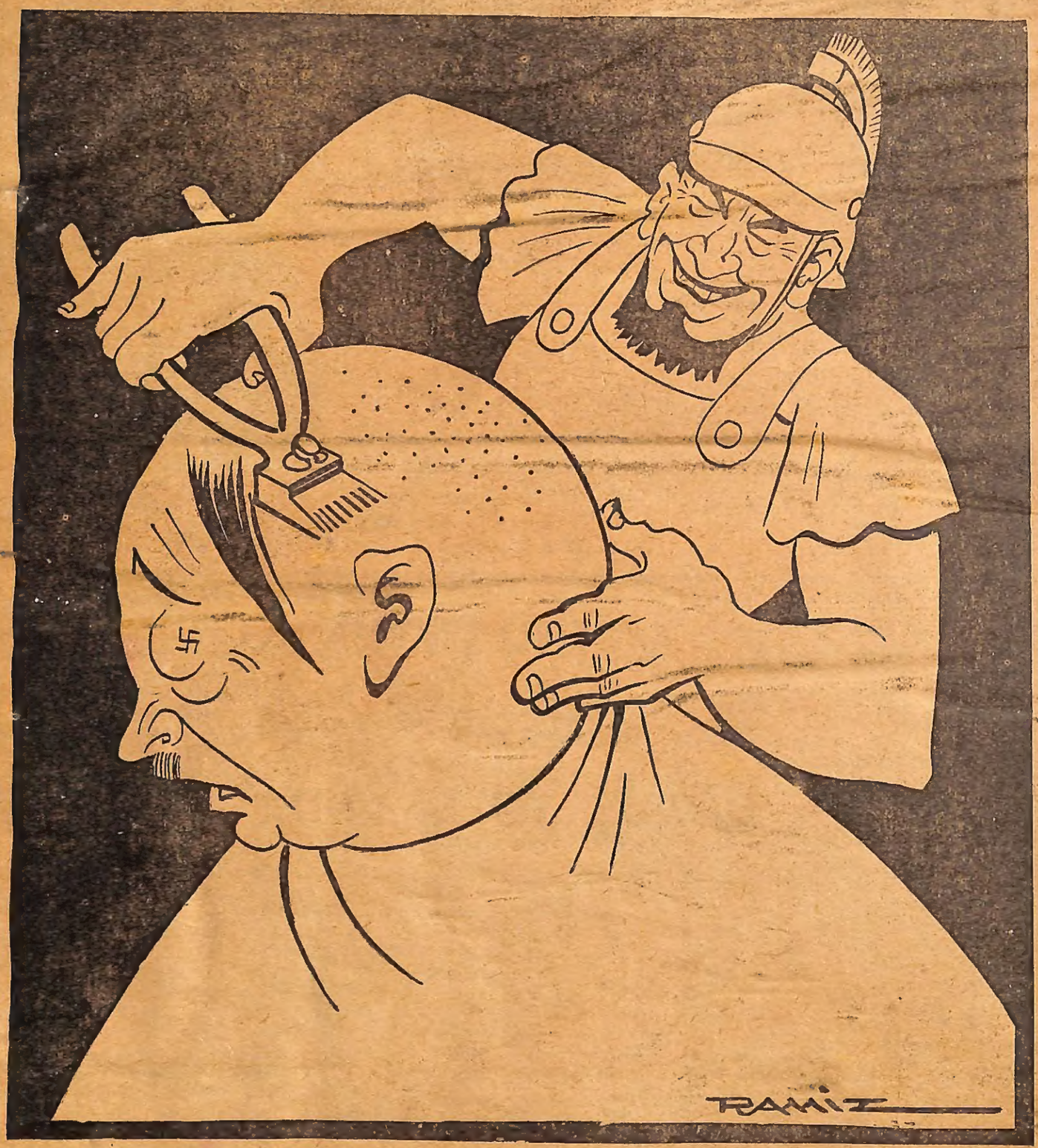

ALMANYA TRAŞ OLUYOR...

Harp — Bir daha ne zaman teşrif edeceksin?

Alman — Öyle kökünden kazıyorsun ki, bu gidişle yirmi sene sonra ancak!..

— O delikanlı benim için çıldırıyor...
— Erkeklerin çıldırması yalandır, inanma...
— Nasıl inanmam. Çıldırmasa bana kürk alır mı idi!.

DÖNÜŞ YOLLARINDA

Bizde: "Büyük lokma ye, fakat büyük lâkırdı söyleme!,, diye meşhur bir atalar sözü vardır. Hitler bunların ikisini de yapmaktan çekinmemiş bir devlet adamıdır. O evvelâ dünya küresini bir muhteşem saray lokması şeklinde yutmak emeliyle ağzını açmıştı. Fransası, İskandinavyası, Lehistan ve Balkanı ile bu lokmanın kocaman bir parçasını, bir nefeste, hakikaten mideye göçürdü. Fakat sıra Rusyaya gelince öksürmeğe başladı. Şimdi ise yuttuklarını birer birer çıkarıyor.

Büyük lâkırdıya gelince, o, yutmak istediği lokmadan daha yenilip yutulmaz derecede büyüktü. Meşhur düdüklü tayyareler Fransa üstünde esip savururken onun sesi bu canavar düdüklerinden daha çiğ ve yırtıcı akislerle dünya ufuklarını çınlatıyordu. Bir zaman oldu ki bu sesin, İtalyanın tuzsuz Deli Bekirinin yaygarasile karışarak meydana getirdiği konser dünyayı iğrenç bir cehennem köşesi haline getirdi. Neler istemiyor, neler söylemiyordu o ses yarabbi! Daha garibi medeniyeti ve ırk asaletini kimseye vermek istemiyen büyük bir millet bunu kudurmuş alkışlarla karşılıyordu. Ne âlâ hesaptı o! Yüksek ırka mensup yüz milyon insan dünyanın baş köşesine kurulup oturacak; iki buçuk milyar insanın kanı ve emeği pahasına biftek ve elma yiyecek; arada ilâhî bir sanat hassasiyetile gözlerini gök yüzüne dikip çalgısını çalacak, şarkısını söyliyecek; sonra yine yiyecek; sonra bütün dünya milletlerine ayak öptürerek hakimiyetinin zevkini tadacak. Nihayet bunlardan bazıları köşede bucakta feryada kalkacak olursa düdüklü bomba filolarından ibaret jandarmasını bir kaç saat içinde tepelerine göndererek, 1940 da Londraya yaptığını yapacak ve bunların hepsinden daha dayanılmaz bir zulüm olarak o ses bağıracak. Beş sene, yüz sene, iki yüz sene değil, tam bin sene!

Fakat o ses bugün artık dut yemiş bir bülbül sesidir. Hattâ o kadar öttüğü bile şüpheli. Almanya topraklarına geceli gündüzlü yağan yıldırımların gürültüsü arasından hangi bülbül sesini duymak kabildir?

Şimdi artık dünyaya bir talimli maymunlar cambazhanesi terbiyesi verecek yeni nizamdan bahis kalmadı. Bilâkis terbiyesi altına aldığını zannettiği maymunlardan bile ders dinliyor. Şimdiki terane Alman topraklarına düşman ayaklarının bastırılmıyacağı teminatıdır. Yakın zamanlara kadar bu teminat Avrupa için de verilmişti. Bir Avrupa kalesi vardı ki deliğinden burnunu uzatmağa cesaret edecek kimsenin vay haline!

Bugün o kale, üstünden araba geçmiş bir yumurta sepeti halindedir. Amerikalılarla İngilizler oraya buraya dağılmış yumurtaları toplamakla bitiremiyorlar. Balkanlarda aynı hal! Dünyayı kökünden sömürmek için yayılmış çekirge sürüleri şimdi yerlerine dönmek için Balkan dağlarında delik arıyorlar.

İnsana hakikaten merak oluyor. Her biri asgarî on insanın yiyeceğini yemek vaadile dört bir tarafa saldırılmış yüksek ırk çocuklarından sağ kalanlar bu dönüş seyahatinde acaba ne düşünüyorlar? Geliş yollarında çimenler, çiçekler vardı; bacaları tüten, lâmbaları yanan yurtlar vardı; hal ve

ELLİSİNDEN SONRA

Çalgılı gazinolardan birinde çalışan şarkıcı bayanlardan birine âşık olmuş, ellisinden sonra saz çalmaya heves etmişti!

Bu aşk yüzünden evvelâ evini, barkını, sonra da işini, gücünü terketti. Dillere destan oldu...

Bir gün eski arkadaşlarından birile karşılaşmıştı. Sergüzeştini anlattı. Arkadaşı:

— Sana Dokuzuncu Edvard demeli, diye haykırdı, zira sen de Sekizinci Edvard gibi tacını, tahtını aşka feda etmişsin!

Aşık, gururla göğsünü kabarttı:

— Ben ondan daha fedakârım... O yalnız işini, gücünü aşka feda etmişti; ben üstelik çoluğumu, çocuğumu da kurban ettim!

Arkadaşı, âşıkın omuzunu okşıyarak:

— Dillere destan olduğun kadar var, dedi, zira Mecnun bile senin yanında âdeta akıllı adam sayılır!

★

ESKİ – YENİ

— Eski şairler kartaldı, şimdikiler sinek...

— Kartal amma köhnemiş, kanatları düşmüş, gagaları körleşmiş, bir kartal...

— Öyle olsun. Böyle pısırık bir kartal bile, her halde, kanatları gergin bir sinekten daha kıymetlidir!

— Anne, Karagözle Hacivat sahiden var mı imişler?.
— Evet yavrum, eskiden onlar da bizim gibi yaşıyan iki kişi imişler...
— Ne tuhaf, demek onların zamanında da senin giydiğin şapkanın modası varmış!..

hayatından memnun insanlar vardı. *Dönüşte bir ufak hayat* eseri kalmamış, yerle bir viranelerden geçerlerken acaba yanlışlıkla başka yola mı saptıklarını zannediyorlar? Etmiyorlarsa: "Bunalır bizim eserimizdir!,, diye iftihar duyuyorlar mı? İhtimal bunların hiç birini düşünemiyecek kadar yorgun argındırlar. Gözlerinde belki kendi mesut yurtlarının, kendi dönüşlerini bekliyen sevgililerinin ve çoluk çocuklarının hayalleri vardır. Fakat onları da ne halde göreceker acaba? Onbaşı, gerçi vaktile dünyanın istilâ edileceğini temin etmiş olan aynı sesle yurdunun masun kalacağını temin ediyor. Fakat buna rağmen onlar gene acele etmelidirler. Bunu yapamazlarsa Alman hududunu aştıktan ve hattâ kendi köylerine, evlerine geldikten sonra da parmaklarile gözlerini oğuşturmaları: "Biz galiba yolu şaşırdık; hâlâ Balkan harabeleri içinde dolaşıyor olmalıyız!,, diye düşünmeleri ihtimali pek çoktur.

Karikatür

YOL HAZIRLIKLARI...

Göring — Kim derdi ki bir gün benden evvel nişanlarıma yol görünecek... — Amerikan karikatürü —

CESARET REKORU

S. son derece uzun boylu ve zayıf bir adamdır. Bir gün bildiklerinden biri ona:

— Benim kanaatimce siz memleketin en cesur adamısınız, dedi.

S. mütevazı bir tavırla reddetti:

— İltifat ediyorsunuz... Ben zannettiğiniz kadar cesur bir adam değilim... Memlekette benden cesur ne insanlar var.

Öteki ısrarla başını salladı:

— Hayır, hayır, rekor sizindir... Bu kadar uzun ve ince bacaklar üzerinde yürümeye cesaret edecek sizden başka insan tasavvur edemem!

★

KOLAY İŞ

Otomobilimiz yüz kilometre süratle ilerliyordu. Arkadaşım bir aralık:

— Bir, iki, üç, dört, sekiz, yirmi, yüz, beş yüz kırk altı.

Diye saydı. Hayretle döndüm:

— Ne sayıyorsun?

— Karşıda otlıyan koyun sürüsünü...

— Şaşılacak şey. Bu ne hızlı sayış?

Arkadaşım, tabiî bir hâlde cevap verdi:

— Bilâkis gayet kolay iş... Önce ayaklarını saydım, sonra dörde taksim ettim. Neticeyi de sana söyledim!

Akıl Hocası

İstanbulda N. T. :

"1. Annem çok çalışkan olduğu halde ben neden hamarat değilim?

2. En sevdiğiniz şahıs kimdir?

CEVAP :

1. Genç, güzel olacaksınız da ondan... Evlenince kocanızın sizi köşeye oturtacağına yüzde yüz bir emin görünüyorsunuz.

2. Gününe göre: Bugün tebessümünü esirgemiyen bir kadın, yarın mağazasında kredi açan bir erkek.

Samsunda T. M. G. :

1. Kaşla göz, gerisi söz, derler. doğru mu?

2. Yeşil göz esmere mi yakışır, beyaza mı?

3. Samsuna Küçük Paris diyorlar, neden?„

CEVAP :

1. O lâkırdı, yalnız kaşla gözün göründüğü ferace, yaşmak devrine aittir. Yenisi: "Başla boy, bak da doy!„ dur.

2. Ne esmere, ne beyaza... Güzele yakışır.

3. Küçükler çok sevilir de ondan...

★

Nazillide H. A. :

"1. Karımı çok *dövüyorum*. ölürse ne yaparım??

2. Sevdiğim kadınla aram açıldı. Ne yapayım?„

CEVAP :

1. Döğdüğünüz kadını hatırladıkça döğünür durursunuz...

2. Karınıza yaklaşın!

★

Fatihte N. :

"1. Gece ay, gündüz güneş beni sarartıp solduruyor... Halim nice olacak?

2. Heyecan arıyorum, nerede bulayım?„

CEVAP :

1. Evinizin camlarını sıkıca maskeleyip köşe minderine uzanınız... Ne güneşten haberiniz olur, ne aydan!

2. Evli değilsiniz galiba? Yoksa her hesap pusulasında bir kere canınız ağzınıza gelirdi...

★

Antalyada M. B. Ç. :

"1. Dünyada kedersiz insan varmıdır?

2. Kaç yaşındasınız, nerelisiniz?„

CEVAP :

1. Sualinizi yazdık. Timarhaneden gayri bir yerden: "Kedersizim!„ diyen biri çıkarsa hemen adresinize bildiririz.

2. Hayrola? Hısım, akrabadan evlendirilecek kızlar mı var?..

★

İzmirde H. A. :

"Bir yerde çalıştığım bir bayanla evlenmek istiyorum, ne dersiniz?„

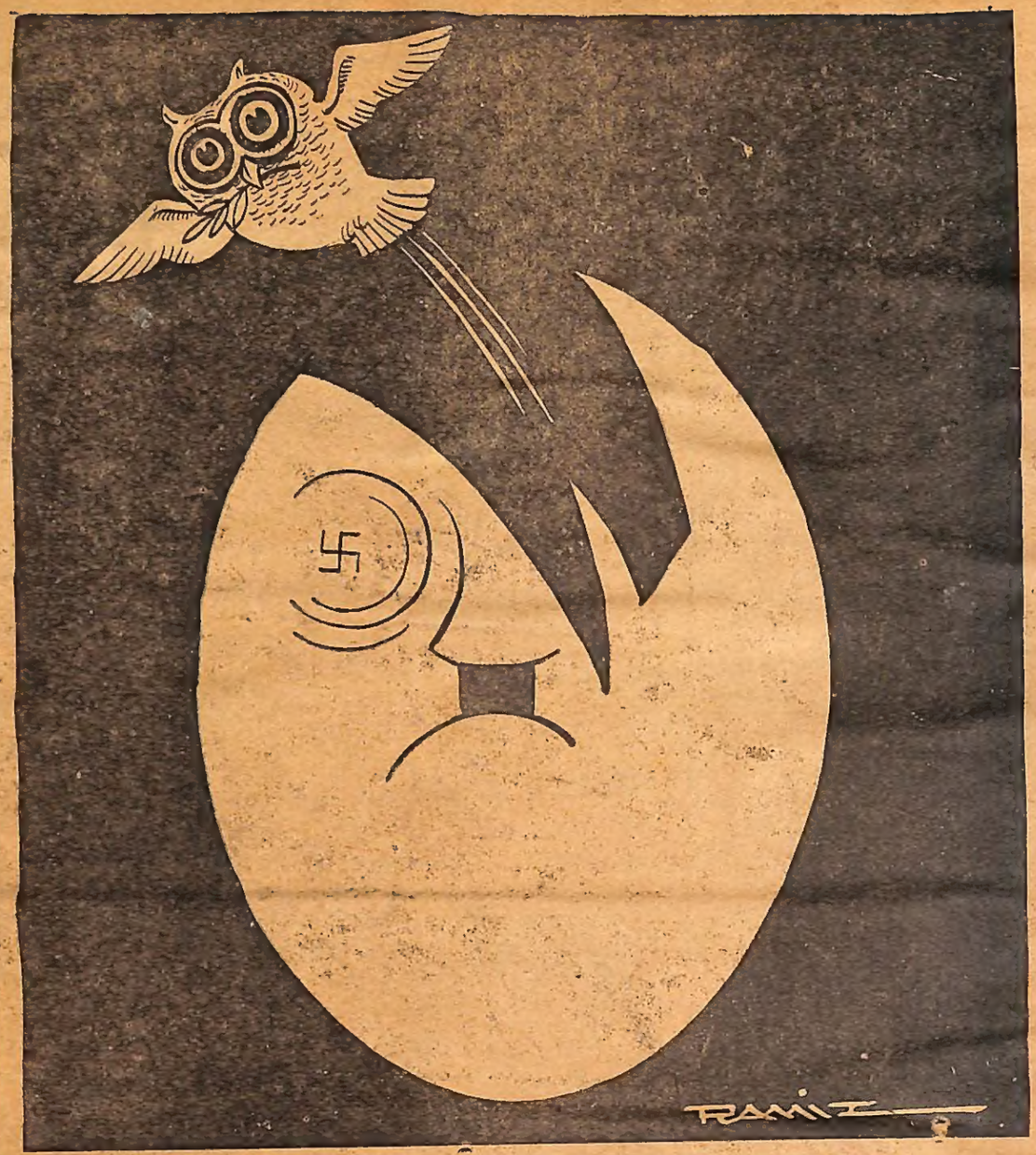

Bütün dünya bu yumurtadan çıkacak sulh güvercinini bekliyor!..

CEVAP :

Ben taraftar değilim: Eve gidip de memur bayanı yanınızda görünce kendinizi yine dairede zannedersiniz!

★

Konyada M. A. :

"Genç bir hasta bakıcıyı seviyorum. Evlenirsem mesut olur muyum?„

CEVAP :

Mesut olursunuz... Saadetnz biraz sarsılınca hemen hasta rolü oynar, zevcenizi vazife başına davet edersiniz; böylelikle saadetiniz yine sağlamlaşır!

★

Torbalıda M. T. :

"Otuz yaşındaki kadın, yirmi yaşındaki erkeğe münasip midir?„

CEVAP :

Kadının, yaşından başka erkeğe faik değerleri varsa neden münasip olmasın??

Eremköyünde A. H. :

"Sevdiğim kız, çok fakir.. Onunla mı evleneyim, yoksa; annemin arzu ettiği gibi; amcamın kızı ile mi?„

CEVAP :

Fakir değilse, amcanızın kızını tercih ediniz: Bu suretle mektupluk kâğıt ve mürekkepli kalem sahibi olur, bize yollu yolunca yazılmış suallerinizi gönderirsiniz!

★

İzmirde Z. E. :

"Evlenince iç güveysi olmak istiyorum, fakat iç güveyliğinin iyi olmadığını söylüyorlar. Sizin fikriniz?„

CEVAP :

Fena olmadığı kanaatindedir: Geçinemediğiniz takdirde kapıyı kapar, çıkarsınız!

★

İstanbulda İ. M. Y. :

"Siz geceleri uyur musunuz?„

CEVAP :

Ne o? Ziyaret için el, ayak çekilmesini mi bekliyorsunuz?..

Samsunda V. Ü. :

"Bu sual soranların akılları yok mu ki Akıl Hocasına danışıyorlar?„

CEVAP :

Sizin daha iyi bilmeniz lâzım: Madem ki siz de sual soruyorsunuz!..

★

Üsküdarda N. T. O. :

"Ekmeğimi getirsem beni iftara davet eder misiniz?„

CEVAP :

Yazarlarla okurlar arasında teklif tekellüf mü var? Fakat sizin gibi on binlerce okuru ağırmanın güçlüğünü siz de takdir edersiniz; en kolayı, biricik Akıl Hocasının, talebe sofralarını birer birer dolaşmasıdır!.

★

Bergamada A. E. :

"Şimdiye kadar bana yaklaşmıyan talih acaba nerelerde geziyor?„

CEVAP :

Kara borsada dolaşıyor. Size, bize yaklaşması için son ümidimiz sulhta...

—Üç bin lira tazminat vereceksin; ayrıca sözümden çıkmamak için de söz vereceksin...
— Aman karıcığım, vurduklarım kâfi değilmiş gibi bir de böyle mi vuracaksın... Bizimki barışmak değil, âdeta Rus -- Romanya mütarekesi...

Kimse DUYMASIN

PENCEREDEN GİREN ADAM

Nöbetçi polis gece karanlığında bir adamın bir pencereye tırmanmakta olduğunu gördü, usulca yanına yaklaştı ve bacağından yakaladı:

— Dur... Nereye giriyorsun?

Öteki:

— Aman yavaş, dedi, gürültüyü dışarıdan duymasınlar. Ben hırsız değilim, yabancı yere girmiyorum. Burası kendi evimdir...

— Öyle rezalet olmaz... İnsan kendi evine pencereden girer mi?

— Girer bay polis girer... Aksi bir kadınla evli olur ve gece yarısından evvel eve gelmemek illetile malûl bulunursa pek âlâ girer... İşte hüviyet varakam.

Polis, kendisine uzatılan kâğıdı elile reddetti:

— Anlaşıldı birader, dedi, ben de evliyim, halden anlarım... Gel sana omuz vereyim de kolayca pencereden gir...

★

NEDEN DAVRANMIYOR?

— Almanyaya ne oldu? Hâlâ hücumlara karşı harekete geçmedi?..

— Dayak yemeden silâh çekmeğe vakit kalıyor mu?.. Dermanı olsa, beyaz bayrağı çekmek için elini kaldırırdı!

★

EHEMMİYETSİZ...

Misafir — Kuyudan bir ses geliyor...

Ev sahibi — Merak edecek bir şey değil. Evde kaynanamla karımdan başka kimse yok. Olsa olsa bunlardan biri düşmüş olabilir!..

★

DUMAN

Küçük Altan bir tren resmi yaptı, annesine götürdü. Annesi:

— Aferin, güzel olmuş, dedi, neden lokomotifin dumanını arkaya doğru yaptın?

— Pencereden bakan yolcuların gözüne kömür tozu kaçmasın diye!

★

GECE DÖNÜŞÜ

Bay, gecenin ikisinde bir taksi otomobili ile evine geliyordu.

Köşe başını dönünce evinin penceresinde aydınlık gördü ve haylı sarhoş olmasına rağmen karışık saçlı bir kadının, yüzünü pencerenin camlarına yapıştırmış, sokağı tarassut etmekte olduğunu farketti. Bay birdenbire ayrılarak şoföre seslendi:

— Mademki doktorsunuz, neden kendi kendinizi tedavi etmiyorsunuz?
— Kabil değil birader, vizite ücretim çok yüksektir.

BİTECEKTİR...

Bir gün gelecek, kanlı temaşa bitecektir;
Amma ki o gün belki de dünya bitecektir!

Ancak, bu cihanın tükenip bittiği yerde,
Er geç, yeni bir cenneti ulya bitecektir.

Âlem yeniden dönse de mamûreye, sanma,
İstinye – Bebek rıhtımı — Hâşâ! — bitecektir.

İnşasına başlandı onun harpten evvel,
Harbin sonu yaklaştı, o hâlâ bitecektir!

Güçtür bu cihan harbinin esbabını idrak,
Sulh olduğu gün işbu muammâ bitecektir.

Bir kaç kişinin yorganı sırtından uçunca,
Esrarı çözülmüş gibi dâvâ bitecektir.

Zannetme ki dünyada bu buhran ile ancak
Dükkânda gıda, hanede eşya bitecektir;

Korkum budur, ey Çamdeviren; nesli cedidin
Şiirindeki mânâ değil, imlâ bitecektir!

Çamdeviren

— Aman evlâdım... Sana zahmet olacak ama, beni sırtına yüklenerek içeri götür, bir kaza geçirdiğimi, üç dört saattenberi nerede oturduğumu anlatamadığımı söyleyiver. Bakalım belki inşallah cenabı hakkın izniyle vaziyette bir salâh hasıl olur...

Serseri — Vay canıma, herifi Zigfrid yapmışlar!..

KONTRAT MUCİBİNCE

Kocası dünyaya gözlerini yumduğu zaman, esmer, sevimli, genç karısını, hayatta istinatsız bırakmamıştı: Büyükçe bir ev, altında da genişçe bir dükkân... Bayan Salime, dükkânı kiraya vermek suretile, evinde yâre, ağyâre muhtaç olmadan bir ömür sürebilirdi.

Her güzel dulun başına geldiği gibi, günün birinde, Bayan Salimeye de bir âşık musallat oldu. Fethi, toy bir delikanlı idi. Salimeden yaşça küçüktü. Bunun için taze dul, genç âşıkının hislerini geçici bir heves telâkki ediyordu. Fakat kendisi de uzun zamandanberi dul kaldığı cihetle, hisleri geçici olsa bile, böyle bir genç âşıkı özlemiyor değildi. Onunla evlenmezdi amma pek âlâ eğlenebilirdi.

Fethi, Salimeye andlar veriyordu:

— Ebediyen seni seveceğim!

— İnanmam.

— Seni inandırmak için ne yapayım?

— Evvelâ bir senelik konturat yap, bakayım, bir sene sebat edebiliyor musun?.

— Bir senelik değil, on senelik...

— Şimdi böyle söylersin, fakat senenin sonu gelmeden bozgunluk çıkarmaya başlarsın... Erkekleri bilmez miyim?

— Dediğin olsun. Haydi notere gidelim.

— Notere ne diyeceğiz?..

— Diyeceğimiz belli: Bir sene müddetle ben seninim, sen benimsin!

— Olmaz, elâleme rezil oluruz... Namusum, şerefim bir paralık olur.

— Peki, ne düşünüyorsun?.

— Ben bir sene müddetle sana alt katta bir odamı kiralarım...

— Fakat benim evim var!

— Kiraladımsa oturtacak değilim... Seni kendime bağlamak için... Sen arasıra gelirsin.

— Anladım!

— Kirası her ay peşin vermek şartile iki yüz lira...

— Bir odaya çok değil mi?.

— Yalnız odayı kiralamıyorsun, ev sahibini de ziyaret hakkına malik oluyorsun!

— Anladım!

— Anlaşılmıyan noktaları sonra izah ederim...

İkisi bir otomobile atladılar, soluğu noterde aldılar, mukaveleyi büyük bir sevinçle imza ettiler... Bu suretle Fethi, girmediği bir eve yerleşmiş oldu!

Haftalar geçtikçe Fethinin aşkı da geçiyordu. Daha iki ay bitmeden delikanlının aşkı tükeniverdi.

Bir gün sevgilisinin huzuruna utana, sıkıla çıktı:

— Babam mektup yazıyor... Beni memlekete çağırıyor...

— Pek âlâ, güle güle git, çabuk dönersin!

— Döneceğimi biliyorum ama çabuk döneceğimi ummuyorum...

— Ne demek istiyorsun?

— Şu konturatı feshetsek... Nasıl olur?..

— Ben zaten bu kadar tahmin etmiştim... Konturatı feshetmeğe gelince, imkânsız... Geri kalan on aylığı verir, gidersin!

— Vermezsem?

— Kefillerinden alırım... Hepsi de tanınmış, zengin, mevki sahibi adamlar...

— Yapma, Salime, sonra ben de seninle münasebetimi açığa vurur, seni dünyaya teşhir ederim!

— Yapamazsın: Sözlerini isbat edemiyeceğin için hem senden mütebaki kiraları alırım, hem de haysiyetimi lekelediğin için zarar ve ziyan...

— Elimde seni itham edecek deliller var!

— Onların hepsini senin aleyhinde kullanırım...

Fethinin hiddetten gözleri dönmüştü:

— Benim elimde bulunan jartiyerin...

Salime gülümsedi:

— Daha neler var?

— Benim elimde bulunan sütyenin...

— Daha... Daha...

— Benim elimde bulunan korsajın, fanilân, gömleğin...

— Hepsi bu kadar mı?

— Bunlar, seninle benim aramda geçen münasebetleri ilâna yetişmez mi?..

Salime kahkahalarla güldü:

— Yetmez... Zira sende benim altın bileziklerim, yakut küpelerim, pırlanta yüzüklerim de var... Bunların hiç biri benim senin metresin olduğumu isbat edemez!

— Fakat bu söylediklerin bende yok!

— Kim demiş? Benden jartiyeri, korsajı, falanı aşıran bir adamın bunları da çalmadığı ne malûm?... Sen hele itiraf ettiklerini haber ver, ben de alt tarafını polise bildiririm... Sen benim namusumu çalmak isterken ben senin şerefini yerlere çalarım. Anladın mı, çocuğum?

— Ama, benimki hakikat, seninki iftira...

— Onlar anlaşılıncaya kadar senin de, benim de başıma gelecekler gelir... İyisi mi? Ver parayı, çek arabayı!

Erkek — Ağlama karıcığım ağlama, sel gibi göz yaşı dökme.

Kadın — Sana ne canım?

Erkek —Sana ne var mı? Cüzdanımı sele kaptırmaktan korkuyorum!..

Yazan: Ragıp Şevki

— 2 —

— Gidelim artık!.. dedi.

Öteki de:

— Gidelim, durmıyalım!.. dedi.

Muhsin efendi içinden: "Beni çok kerre öldürmüştü melune... Şimdi cenabı Rabbülâlemin öldürünce, avazı çıktığı kadar bağırıyor!..,,

Tahire hanım birden bire kocasının üzerine atıldı, hıçkırıklar, gözyaşları, inlıtiler arasında:

— Evimin temeliiii, ocağımın ateşiii, ömrümün direğiii!. diye bağırıyordu.

Dışardan konu komşunun sesleri, telâşlı konuşmalar, haykırmalar duyuluyordu. Tahire hanım, bu sesleri duyunca yerinden fırlayarak kapıya koştu:

— Ayol, komşular, dostlar, erkeğim gitti, Muhsinim gitti, evim yıkıldı, dünyada dikili ağacım kalmadı!..

Muhsin efendi boşlukta, kanatlarını tatlı tatlı çırparak:

— Hay habise, benim ocağıma diktiği inciri unutuyor!.

Diye mırıldandı. Gevrek gevrek gülmek arzusu ile çırpınırken meleklerden biri:

— Haydi birader, dedi. Yürü, geç kalıyoruz!

— Haydi, haydi..

Muhsin efendi bir tarafa doğru çekildiğini hissetti. Meleklerden ikisi de kollarına girmişti. Gökyüzüne, masmavi, parlak, aydınlık gökyüzüne doğru, büyük bir süratle, hızla, görülmemiş bir süratle gidiyorlardı. Muhsin efendi kendisini bu boşlukta, bir küçük sinekten daha hafif hissediyordu. "Ah hep böyle gitsek.. Hep uçsak!,, diye düşünüyordu.

Fakat düşüncesini henüz tamamlamadan bir anda gözleri kamaştı, kanatları titredi ve düşecek gibi oldu.

— 2 —

Büyük, çok büyük, pırıl pırıl altından ve sedeften yapılmış bir kapı önünde durdular. Durmalarile kapı kanatlarının açılması bir oldu. Nurlarla aydınlanmış uzun bir yolun ortasından süratle ilerlediler. Muazzam, mutantan, şeffaf bir saray önüne gelince Muhsin efendi, bir anda secdeye kapanmak arzusu ile yandı.

Bu saray, yer yüzünde gördüğü, bütün ömrünce tahayyül ettiği sarayların yanında harikalar harikası idi. Bir dağ kadar büyüktü. Sanki mücevherden bir dağdı, öyle azametli ve parlaktı.

Melekler Muhsin efendinin önünde gidiyorlardı. Onu yalnız bırakmışlardı. O ise, gözleri kapalı, kirpiklerinin aralıklarından sızan muhteşem ışıkların baygınlığı içinde onların peşinden akıyordu. akıyor, uçuyor, süzülüyor, kayıyordu.

Bir anda melekler dönüverdiler. İki yanına geldiler. Onu kollarından tuttular, bu muazzam sarayın ışıl ışıl yanan muhteşem kapısından içeri sokmağa hazırlandılar.

İşte bu sırada, kapıdan bir başka melek göründü. Birdenbire onlara doğru koştu ve heyecan içinde:

— Aman, dedi. Durun, girmeyin! Kim bu getirdiğiniz?

— Ahmet Muhsin...

— Şu Defteri Hakani kalemi mütekaidi mi?

— Evet...

— Hay Allah sizden razı olsun... Aman dönün!

— Dönelim mi, neden?

— Dönün, dönün!. Yer yüzüne dönün! Bir yanlışlık oldu?..

— Ne yanlışlığı a birader?

— Sormayın, üstelik azar işittik.

— Canım mesele nedir?

Kendisini getiren meleklerle beraber Muhsin efendi de hayretle dinliyordu. Kapıdan gelen melek:

— Sormayın, dedi. Ahmet Muhsin aynı semtte, yani Kirazağa mahallesinde iki tane imiş... Biri bu Defteri Hakani kalemi mütekaidi, diğeri de komisyoncu Ahmet Muhsin... Ben listeyi aldığım zaman bir yalnışlık yaptım, yanlış varaka yazdım, siz de gidip şuncağızın canını aldınız, geldiniz!.

Hemen uzanıp iki meleğin kolundan tuttu:

— Haydi, haydi, yürüyün, gidelim!.

Muhsin efendi şaşırmış, bozulmuş, hattâ dona kalmıştı. O, eskidenberi ölümden çok korkardı. Ölümün bir azap kuyusu içine düşerek, durmadan uçup kaybolma olduğunu düşünürdü. Halbuki... İşte, ölüm, tatlı, güzel, rahat bir şeydi. Hattâ... Her şeyden, bütün ağrılardan, sızılardan kurtulma demekti. Şu halde?..

Kapıdan çıkan melek onun da kolunu çekti:

— Haydi yürü, yanlışlık olmuş... Gel, seni yine dünyaya götürelim, seni yine dünya ömrüne kavuşturalım. Sevdiklerinle yine bir müddet baş başa yaşa!..

— Sevdiklerim mi?!...

Muhsin efendi, birdenbire, karısını, Tahireyi hatırladı: İki kaşının ortasında, içi kurt tutmuş köhne bir direk bulunan, kara gözlerinin akları paslanmış, dizi dizi çeteleleşmiş olan ağzını yaydığı zaman içinden paslı tenekelerin sesi gelen Tahire hanımı...

Bir anda dikildi, kolunu kapıdan çıkan melekten kurtardı ve bağırdı:

— Hayır, ben gitmem!..

Kapıdan çıkan melek hayret ve dehşet içinde:

— Neee??!! Ne dedin??!!. Gitmem mi dedin??!!...

— Evet, gitmem... Gitmiyeceğim, öyle istiyorum, dünyaya gitmiyeceğim.

— Aman Allahım, aman rabbim, ne diyorsun?

— Git... memmm diyorum! Gitmem... İşte bu kadar...

Diğer iki melek de hayretler içinde bakıyorlardı:

—— Fakat. Muhsin efendi... Bir yanlışlık olmuş işte...

— Hayır, hayır, gitmiyeceğim, ne olursa olsun, ben yer yüzüne bir daha gitmiyeceğim.

— Fakat...

— Hayır, burada kalacağım. İster cennete koyun, ister cehenneme atın, hayır... Gitmem!..

Kapıdan çıkan meleğin dehşetle karışık şaşkınlığı geçmişti. Birdenbire işi zora, tehdide bindirdi.

— Gitmem ne demek? seni kolundan tuttuğumuz gibi...

— Hayır, atamazsınız, bir defa canımı aldınız, oldu .

Muhsin efendi âvazı çıktığı kadar bağırıyordu:

— Gitmiyeceğim, gitmiyeceğim!..

Bir an için gözünün önünde, dünyaya dönmüş olması geldi. Dünyaya dönecek, yine o köhne, o ağrılar, sızılar içinde, hasta vücuduna girecek. Karısı kapılarda, pencerelerde âvazı çıktığı kadar:

— Yetişin a dostlar kocam öldü, dünyada dikili ağacım kalmadı, Muhsinim öldü!

Diye bağırdığı sırada o şöyle başçağızını döndürüp:

— Yahu, ne oluyorsun hatun, kendine gel, ben ölmedim!

Diyecek... Zavallı, masumlar masumu karısını dosta düşmana rezil etmiş olacak. Bu sahtekârlığı kendisini kepaze etmek için yapmış bulunacak! Aman yarabbi!..

— Gitmem, gitmem... Cenabı rabbülâleminin kapısına kadar geldim, buradan öteye gitmem!..

Kapıdan çıkıp gelen melek bir anda onu kolundan yakalayınca Muhsin efendi sesinin bütün kuvvetile:

— Yarabbi!. Ya rabbülâlemin!..

Diye... âvazı çıktığı kadar haykırdı ve kendini kurtardı, hızla koştu, ışıl ışıl yanan büyük muhteşem sarayın kapısından içeriye daldı.

— 4 —

Fakat henüz dört beş adım atmıştı ki, ayağı bir yere takıldı, düştü. O kadar büyük zir endişe içinde idi ki, yeniden yerinden fırlıyarak koştu.

Önünde daha büyük, daha parlak, daha çok muhteşem büyük bir kapı buldu. Arkasından takip edildiğini düşünüvermek, onu bu kapıya da attı. Kapının altından mı, yoksa yakuttan mı neden oduğu belli olmıyan harikulâde kanatlarına dokunur dokunmaz, kapı açıldı.

Muhsin efendinin gözleri, ruhu kuvvetli bir nurla doldu ve bir anda yüzükoyun yere kapandı, kımıldıyamadı .

Şu anda yer yüzünde, bin bir büyük hâdiseler içinde çırpındığını sanarak, var olduğunu sandığı yüreciği, bir kuş gibi titriyordu. Ne olacaktı? Bu geldiği büyük ve muhteşem yer neresiydi?..

Kulağının içinde bir ses:

— Ayağa kalk, yürü! diye fırıldadı.

Muhsin efendi, gözleri vumulu, kalktı, yürüdü. Beş, on, yirmi adım gitti, sonra aynı ses mırıldandı:

— Gözlerini aç!..

— Arkası var —

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimini-lere mutlaka yediriniz.

TAKLİTLERİNİ ALMAYINIZ
Bahçekapı: SALİH NECATİ
NECATİ ismine dikkat.

NESRİN AĞIŞ

Üç Beyaz Yalı

Seçme şiirler külliyatı
Bütün kitapçılarda 40 kuruş.

SEDAT SİMAVİ

Fuji-Yama

MİLLİ ROMAN

Yeni Çıktı

YEDİGÜN NEŞRİYATI

75 KURUŞ

TÜRK ÇOCUĞUNUN ALTIN KİTABI

★

Mustafa

ATATÜRKÜN ROMANI

★

Yazan: Rakım Çalapala

50 RESİM • NEFİS BASKI

Yeni Çıktı

HER KİTAPÇIDA 1 LİRA

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Yeni PUDRA RENKLERİ

önünde

KADINLARIN HAYRETİ

SİHRAMİZ BİR KOLORİMETRİK MAKİNE SAYESİNDE İSTİHZAR EDİLEN PUDRA TENİN GÜZELLİĞİNİ ON MİSLİ ARTTIRIR.

★

Teninize en uygun gelecek pudranın tam rengini veren yeni bir Kolorimetrik makina icadedilmiştir.

Bu sayede şimdiye kadar görülmemiş emsalsiz bir güzellikte orijinal pudra renklerinin istihzarına imkân verilmiştir. Bunları yalnız Tokalon pudralarında bulabilirsiniz. Bu pudra rüzgârlı ve yağmurlu havalarda bile bütün gün sabit kalır. Burnun parlamasına mani olur. Hususi ve beratlı bir usul dairesinde istihzar edilmiştir. Bu yeni Tokalon pudrasının en son yeni ve *cazip renklerini* bugünden tecrübe ediniz. Daha genç ve güzel görününüz.

JESEL

Dudak Ruju

ŞIK BAYANLARIN
En çok beğendikleri markadır.

NEVROZİN

Baş, Diş, Grip, Romatizma, Nevralji, Kırıklık ve

BÜTÜN AĞRILARI DERHAL KESER

İcabında günde 3 kaşe alınabilir. Taklitlerinden sakınınız.

Her yerde ısrarla Nevrozin isteyiniz.

Neorin
Nezleyi Derhal Keser

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara cadesi, Acımusluk sokağı, No. 7.
Telgraf: İstanbul KARİKATÜR
Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur.
Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.
Üç aylık abone kaydolunmaz.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.
Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Karikatür

Tombul teyzenin kocası — Karıcığım, neden böyle sık sık yüzüme bakıyorsun?..

Tombul teyze — İnsan hâmile iken en çok neye bakarsa çocuğu ona benzermiş... Ben de çocuğumuz arslan gibi olsun diye hep sana bakıyorum!..